

Les primeres passes de la desconexió

La proposta de declaració de “desconnexió” del Parlament de Catalunya ha sobtat, pel seu to, alguns dels membres del Consell Assessor per a la Transició Nacional. És segura la seva suspensió per part del Tribunal Constitucional i més que previsible la persecució –per part del mateix TC– de les lleis que la declaració anuncia.

Reportatge d'Àlex Milian

La proposta de resolució del Parlament de Catalunya que declararà “solemnement l’inici del procés de creació de l’Estat català independent en forma de república” serà aprovada sense obstacles amb els vots de Junts pel Sí i la CUP. El PP va protagonitzar una maniobra de delació que impedirà que s’aprovi aquesta mateixa setmana però, forçant els terminis, es podria aprovar el 9 de novembre –hores abans de fer la primera votació d’investidura del president de la Generalitat.

Els partits polítics que l’han impulsada volien aprovar-la abans d’aquesta investidura, però el canvi de l’ordre dels factors tampoc alteraria el producte. És improbable que el nou 9N surti investit el president de la Generalitat i, per tant, la declaració s’aprovaria igualment abans de la investidura per molt que les circumstàncies i el PP endarrerissin aquesta aprovació al 10, 11 o 12 de novembre.

El desig de seguir els terminis previstos el va fer explícit en Benet Salellas, de la CUP: “Nosaltres continuem treballant amb el calendari del 9N i

mantenim la perspectiva d’arribar a un acord abans de la primera investidura”. En la mateixa roda de premsa, Salellas explicava que han cedit per tal de tirar endavant la “declaració solemne”: “Ens sembla que, assumint una declaració que no inclou la nostra terminologia, es demostra que considerem que estem en un moment polític excepcional que passa per sobre de les sigles i les persones. Malgrat les desconfiances que alguns sectors socials i alguns mitjans han expressat sobre les capacitats de la CUP, cada dia estem demostrant la nostra enorme generositat política pel moment en què estem vivint. Que ningú tingui cap dubte que, si totes les parts llegeixen aquest moment en la mateixa clau d’excepcionalitat i de generositat política, arribarem a un acord i hi haurà un ‘qui’ diferent a Artur Mas que sigui de consens i es podrà fer una investidura com cal, com es mereix aquesta legislatura, el proper 9N”.

La CUP insisteix fa setmanes que, a l’hora de negociar, no cal pensar tant en el “qui” (el futur president de la Generalitat) com en el què, el quan i el com. I afirma novament que un “qui”,

un candidat a president diferent d’Artur Mas, podria ser investit el mateix 9N.

Efectivament, la CUP ha cedit i la declaració no esmenta la “desobediència” pròpia del vocabulari cupaire però la seva empremta és identificable. Un membre del Consell Assessor per a la Transició Nacional (CATN) que vol mantenir l’anonimat s’exclama de la referència al TC que fa la declaració: “aquest Parlament i el procés de desconexió democràtica no se supeditaran a les decisions de les institucions de l’Estat Espanyol, en particular del Tribunal Constitucional, a qui considera deslegítimat i sense competència arran de la sentència de juny del 2010 sobre l’Estatut d’Autonomia de Catalunya votat prèviament pel poble en referèndum, entre d’altres”.

Aquesta referència és identificada per molts com a obra de la CUP. En tot cas és molt diferent de la proposada

pel CATN en el seu Llibre Blanc de la Transició Nacional, on es prioritza l'ofertament d'un acord: "La declaració solemne l'hauria de fer el Parlament (o el Govern amb el suport del Parlament) després d'una consulta i, sobretot, després d'unes eleccions plebiscitàries. Aquesta declaració hauria de formular-se de tal manera que oferís una oportunitat de negociació a l'Estat perquè aquest procés es pogués portar d'una manera més ordenada i amb els menors riscos i problemes per a totes les parts. Caldria, per tant, que aquesta declaració contingui un ofertament, que també seria un requeriment, a l'Estat per negociar el procés de separació, incloent-hi, si escau, una apel·lació a la mediació internacional i a la Unió Europea per fer possible l'obertura d'aquest procés, el seu desenvolupament ordenat i la superació dels esculls que es puguin presentar".

Paradoxalment, la declaració presentada ara per Junts pel Sí i la CUP deixa l'ofertament d'acords al novè punt, l'últim de la declaració: "Novè. Declara la voluntat d'inici de negociacions per tal de fer efectiu el mandat democràtic de creació d'una Estat català independent en forma de república i, així mateix, ho posa en coneixement de l'Estat espanyol, de la Unió Europea i del conjunt de la comunitat internacional".

D'altres membres del CATN s'esforcen més desdramatitzar i treure importància a les diferències. És el cas de Josep Maria Renui, cap d'Estudis de Ciència Política de la UB, que explica la seva postura a EL TEMPS: "És una declaració importantíssima perquè és la primera declaració de desconnexió però és una proposta de resolució política. Les futures mesures que anuncia, quan s'implementin, seran una altra cosa".

Per tant: una declaració política com la Declaració de Sobirania del Parlament del 23 de gener de 2013, que va ser declarada inconstitucional pel TC, un destí que també espera a la declaració solemne. El recurs del Govern espanyol és segur i el TC està obligat –com va passar en el cas del Decret de Convocatòria del 9N– a suspendre'l cautelarment de manera automàtica, sense ni tan sols haver-se'n de mirar el contingut (perquè ho exigeix l'Executiu).

La diferència amb aquella suspensió és la reforma de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional que fa poc va impulsar i aprovar el PP: ara el TC pot estar obligat a "avisar" que se sancionerà l'incompliment de la seva sentència i "haurà de vetllar" perquè així sigui –i imposar sancions si no és així.

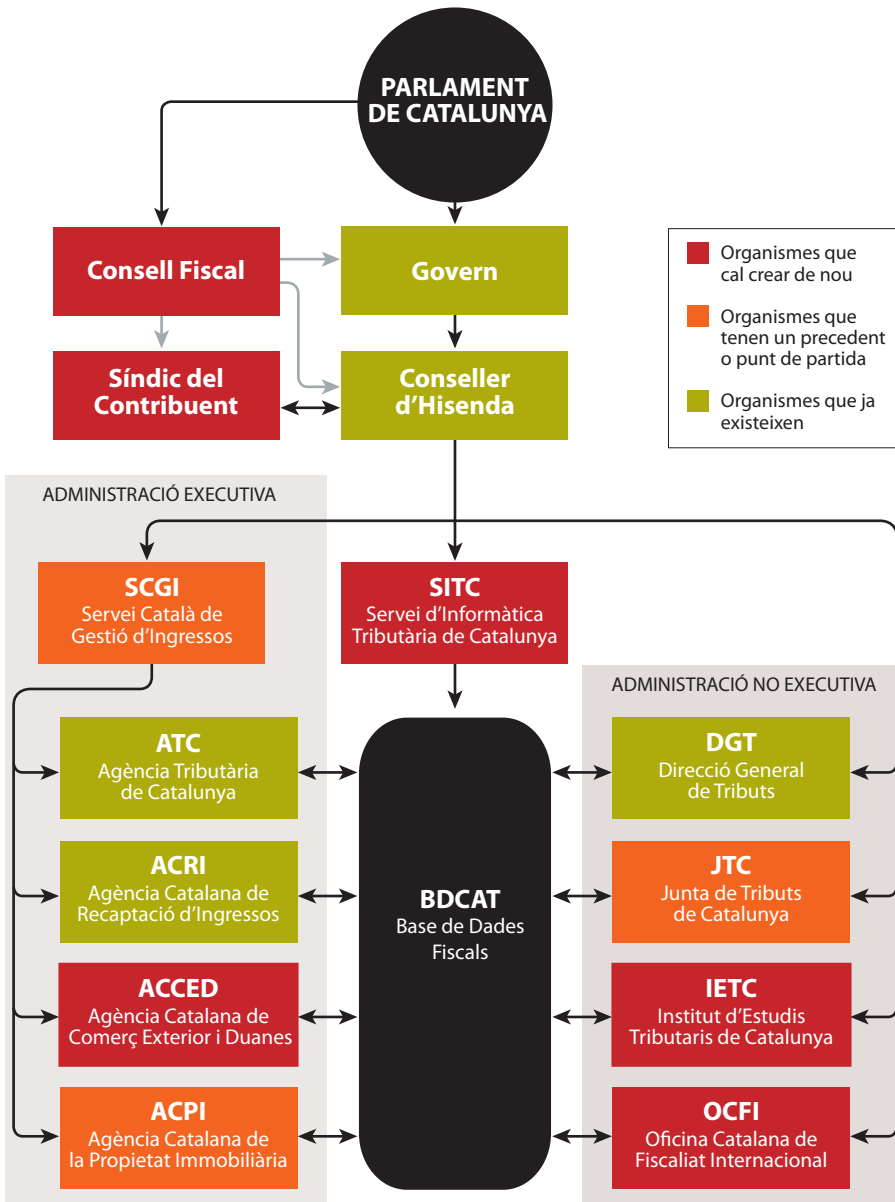
En principi, aquesta declaració, com la de sobirania, no tindria efectes jurídics i, en conseqüència, poca cosa més podria fer el TC. Una altra cosa és si es desenvolupen les lleis que la mateixa Declaració solemne esmenta –les que esmentava Josep Maria Renui.

A l'altre membre del CATN –qui vol preservar l'anonimat– també el sorprèn força la menció d'aquestes lleis i la fita temporal que la declaració s'imposa: "iniciar en el termini màxim de trenta dies la tramitació de les lleis de procés constituent, de seguretat social i d'hisenda pública".

Les tres lleis

En Benet Salellas, de la CUP, descobria l'objectiu d'aquest procés en explicar que la CUP considera aquesta legislatura com "la legislatura de preparació del procés constituent". Per això, explicava Salellas, "en la mateixa declaració es fa esment de la preparació d'una llei de procés constituent, que el que farà és regular el format d'aquest procés constituent, els conceptes, els terminis i sobretot la manera com desconnectem de l'Estat espanyol i ens connectem de forma única a la legalitat que ha de liderar aquest procés constituent". →

Proposta d'estructura institucional del sistema fiscal de Catalunya

ho suposo; no en tinc cap constància que existeixi aquesta base”.

Efectivament, el director del Programa per a la definició d'un nou model d'Administració Tributària de Catalunya, Joan Iglésias, ha anat fent camí. El passat 27 de juliol se celebra a Barcelona la Jornada de presentació del nou model d'Administració Tributària per a Catalunya, durant la qual es van presentar deu treballs elaborats per un centenar d'experts. El president Mas va tancar la jornada assegurant que “es pot dir que estem a punt i preparats” i va afegir que “no s'ha perdut el temps, s'ha fet molta feina”.

Fruit d'aquella Jornada la Generalitat va fer públic l'estructura de la Hisenda catalana i un quadre dels organismes existents i els que s'han de crear (Vegeu el gràfic de la pàgina 32). Previsiblement, la llei hauria de permetre la creació d'aquestes estructures d'Estat que només estan perfilades sobre el paper.

La Llei de Seguretat Social està també prevista pels informes del CATN. “Convindria crear l'Agència al més aviat possible -diuen les conclusions d'aquell text-. Inicialment se li haurien d'atribuir les competències sobre les prestacions de protecció social pròpies o transferides per l'Estat que actualment gestionen diversos departaments de la Generalitat (Benestar Social i Família, Empresa i Ocupació, i Salut)”.

L'informe entrava també en detalls pel que fa a plantilla i pressupost: “La plantilla al servei del sistema català de Seguretat Social seria d'unes quatre mil persones. La despesa de personal seria propera als 130 milions d'euros i disposaria de prop de dues-centes oficines i d'altres dependències”.

Els models de Seguretat Social i Hisenda de l'anterior Govern Mas estan clars i definits, però sembla improbable que la seva discussió no s'allargui, en el tràmit parlamentari que les ha de consensuar, més d'un mes. ●

→ Aquesta llei, com la resta, haurien de tenir tràmit parlamentari, segons la portaveu del grup de la CUP, Anna Gabriel: “Les tres lleis s'han de tirar endavant en clau parlamentària, per diverses consideracions però sobretot perquè qui recull la voluntat de les urnes el 27-S és l'actual Parlament; l'actual Parlament és més divers que no pas el Govern en funcions i, per tant, té més sentit que sigui el Parlament qui comenci a treballar en aquesta nova legalitat”.

Algunes fonts apuntaven que la urgència d'aquestes tres lleis seria deguda al fet que són textos ja preparats per l'últim Govern Mas. Els dos membres del CATN consultats per EL TEMPS ho descarten, tot i que Renui pressuposa una lleu excepció en el cas de la Llei de la Hisenda catalana: “Havent-hi com hi ha un coordinador de l'Agència Tributària Catalana, suposo que hi ha una base sobre la qual els grups parlamentaris es poden posar a treballar a l'hora de fer aquesta llei, però només